

Boeck-Hansen og Rager. 2. Beh. ¹⁶/₁₀ (F. Sp. 76). 3. Beh. ²¹/₁₀ (F. Sp. 81). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. ²²/₁₀ (L. Sp. 88). Partiernes Ordførere: Josef Andersson, Stensballe, Jørgen Jørgensen og Axel Christensen. 2. Beh. ²³/₁₀ (L. Sp. 96). 3. Beh. ²³/₁₀ (L. Sp. 118). *Loven stadfæstet 27. Oktober 1942*. (Lov-Tid. Nr. 425).

Hovedformaalet med Loven om Arbejdsforhold af 14. September 1940 (Aarbog 1939—40, Side 401) var under de raadende ekstraordinære Forhold at tilvejebringe en saadan Form for Samarbejde mellem Arbejdsgiver og Arbejder, at man i første Linie kunde undgaa de Arbejdskampe, der ellers kunde blive Følgen af Uoverensstemmelser Parterne imellem om Løn- og Arbejdsforhold.

Loven gjaldt oprindeligt kun til 1. November 1941, men blev ved Lov Nr. 449 af 31. Oktober 1941 med nogle mindre Ændringer, hvorom henvises til Aarbog 1941—42, Side 326, forlænget et Aar. Ved Lov Nr. 488 af 1. December 1941 (samme Aarbog, Side 330) fik Loven desuden en Tilføjelse vedrørende det saakaldte Særpristal.

Da de Forhold, som førte til denne Lovgivning, stadig er til Stede, har Loven om Arbejdsforhold nu faaet fortsat Gyldighed indtil 1. November 1943, for saa vidt den ikke ved kgl. Anordning sættes ud af Kraft forinden.

I Folketinget rejste *Ejnar Kjær* (V.) Spørgsmaalet om Varigheden af en Afgørelse, der er truffet ved Kendelse i Tilfælde, hvor den ene Part eller begge Parter er uorganiserede, i Henhold til Lovens § 2, Stk. 2. Ministerens Udtalelser herom findes Sp. 70, 72 og 73, Udtalelser, som Ministeren henviste til i Landstinget, hvor Spørgsmaalet atter blev berørt af *Stensballe* (V.).

Ytringer om Arbejds lønsspørgsmaal, som Formanden for og et Medlem af Arbejds- og Forligsnævnets Formandsskab havde fremsat paa forskellige Møder, gav under Forhandlingen i Folketinget Anledning til nogen Diskussion mellem *Boeck-Hansen* (K. F.) og *Einer-Jensen* (S.). Ogsaa *Rager* (R. V.) gjorde en Bemærkning om samme Emne.

Lovforslagets Vedtagelse skete enstemmigt i begge Ting.
